

KUR'AN'I KERİM'İN ALLAH'TAN GELDİĞİNİ NASIL ANLARIZ? KUR'AN'I KERİM'İ ALLAH'IN GÖNDERDİĞİNİ NASIL KONTROL EDEBİLİRİZ?

ÖZ

Allah Kur'an'da Tevrat ve İncil'i de kendisinin indirdiğini bildiriyor.¹ Fakat Allah Kur'an'da böyle hükmettiği halde, Müslümanlar o kitaplara körü körüne teslim olmuyor, din diye onlar ile amel etmiyor. Allah'tan geldikleri halde kitaplara bir önyargı ile yaklaşıyor, onları Hz. Peygambere indirilmiş bir ilim olan Kur'an'a uygun mu değil mi diye bir sorgulamadan geçiriyor. Kur'an'da yazanlara uygun olan ayetleri doğru kabul ediyor, uymayanları tahrif edilmiş sayıyor.

Peki, Kur'an'ın Allah'tan gelen hak bir kitap olup olmadığını nasıl anlayacağız? Ayetlerin doğru yolu gösterip göstermediğini ne ile sorgulayacak ve kontrol edeceğiz? Tevrat ve İncil'i Kur'an ile kontrol ettiğimiz gibi, Kur'an'ı da ne ile kontrol edeceğiz? Bu makalede Kur'an ve bilim ışığında bu sorulara cevap vermeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kur'an, Allah, Bilim, Kontrol

ABSTRACT

God states in the Quran that he sent the Torah and the Bible. However, even though Allah says in this way in the Quran, Muslims do not blindly surrender to those books and do not act with them as religion. Although these books come from Allah, Muslims approach them with a prejudice, they are questioning whether it is compatible with the Quran, which is a science sent down to the Prophet or not. They accept the verses which are suitable for what is written in the Quran as correct, and reject those that do not.

So, how can we understand whether the Quran is a true book from Allah? How will we question and check whether the verses show the correct path? With what will we control the Quran as we control the Torah and the Bible with the Qur'an? In this article, it was tried to answer these questions in the light of Quran and science.

Keywords: Quran, God, Science, Control

GİRİŞ

Günümüzde bir ürünü satın alıp tüketmeden önce onun ambalajı, son kullanım tarihi, daha önce kullananların ürün hakkındaki yorumları gibi şeylere bakıyoruz öyle değil mi?

Peki, yiyeceğiniz, içeceğiniz, kıyafetiniz, cep telefonunuz, arabanız ve benzerleri için gösterdiğiniz bu özeni dininiz içinde, yani Kur'an için de gösteriyor musunuz? Kur'an gerçekten Allah'tan mı değil mi, içinde anlatılanlar doğru mu yanlış mı, akla, ahlaka ve vicdana uygun mu değil mi hiç düşünüp, sorgulayıp, araştırıyor musunuz?

¹ Ali İmran 3: O, sana Kitab'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i insanlar için birer hidayet olarak indirmişti.

Yoksa hiç sorgulamadan ve kontrol etmeden Allah'tan geldiyse doğrudur nasıl olsa diye direk din diye amel mi ediyorsunuz? Ben öyle yapmadığınızı ve bir şeyi satın alıp tüketmeden önceki gösterdiğiniz özeni dininize de gösterdiğiniz ümit ediyorum.

Değerli arkadaşlar, Allah Kur'an'da Tevrat ve İncil'i de kendisinin indirdiğini bildiriyor.² Fakat Allah Kur'an'da böyle hükmettiği halde, biz Müslümanlar o kitaplara körü körüne teslim olmuyoruz, din diye onlar ile amel etmiyoruz öyle değil mi? Kuran'ı Kerim gibi Allah'tan geldikleri halde onlara bir önyargı ile yaklaşıyor, onları Hz. Peygambere indirilmiş bir ilim olan Kur'an'a uygun mu değil mi diye bir sorgulamadan geçiriyoruz... Kur'an'da yazanlara uygun olan ayetleri doğru kabul ediyor, uymayanları tahrif edilmiş sayıyoruz. Tıpkı peygamberin söylediği iddia edilen ciltler dolusu hadisin doğru olup olmadığını Kur'an ile kontrol ettiğimiz gibi...

Peki, Kur'an'ın Allah'tan gelen hak bir kitap olup olmadığını nasıl anlayacağız? Ayetlerin doğru yolu gösterip göstermediğini ne ile sorgulayacak ve kontrol edeceğiz? Tevrat ve İncil'i Kur'an ile kontrol ettiğimiz gibi, Kur'an'ı da ne ile kontrol edeceğiz ki onun Allah'tan gelen hak bir kitap olduğuna aklen ve kalben tatmin olmuş bir şekilde iman edelim ve din diye onun ile amel edelim?...

Kıymetli arkadaşlar, Kur'an'a göre bunu ancak ilim ve bilim ile yapabiliriz. Ayetleri ilim ve bilime uygunluklarına göre kontrol edebiliriz. Çünkü Allah Kur'an'da bize bunun ancak ilim ve bilim yoluyla olabileceğini bildirmiş...

Ali İmran 7: “İlimde derinleşmiş olanlar, “Ona inandık, hepsi Rabbimiz katındandır” derler.”

Nisa 162: “Fakat onlardan ilimde derinleşmiş olanlar ve iman edenler, sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ederler.”

Demek ki Kur'an'ın Allah'tan gelen bir kitap olduğunu anlayıp iman edebilmek için ilim ve bilimde derinleşmiş bir insan olmak gerekiyor.

Peki hangi ilim ve bilimde derinleşmemiz gerekiyor?

Allah Kuran'da bunun da cevabını vermiş:

“Böylece İbrahim’e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu (nizamını, hükümlerini, iç yüzünü) gösteriyorduk.” (Enam 75, Ali Bulaç Meali)

“İşte böylece İbrahim’e göklerin ve yerin melekûtunu (Allah'ın hükümlerini ve nizamını) gösteriyorduk ki kesin ilme erenlerden olsun.” (Enam 75, Diyanet İşleri Meali)

Ayetlerden anlaşıldığı üzere, Allah peygamberlerin atası olan Hz.İbrahim'e, kendisine aklen ve kalben şüphe duymadan, kesin bir bilgi ile iman etmesi için göklerin ve yerin melekutu, yani yerin, göğün ve ikisi arasındakilerin yaratılışı ve işleyişi hakkında, ancak günümüz teknolojisi ile ulaşabildiğimiz bir ilim bahşetmiş. Allah Hz.İbrahim'e kâinata koyduğu fizik, kimya, biyoloji, jeoloji gibi tabiat kanunlarını araştırıp anlayabilecek, bunların inceliklerini kavrayabilecek bir akıl, ilim ve hikmet bahşetmiş.

Demek ki bir insanın Hz.İbrahim gibi aklen ve kalben kesin bir ilimle Allah'a iman edebilmesi ve Allah'a dost olabilmesi için Kuran'ı Kerim ve peygamber sünnetinin yanı sıra, yerin. göğün

² Ali İmran 3: O, sana Kitab'ı hak ve kendisinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, daha önce Tevrat'ı ve İncil'i insanlar için birer hidayet olarak indirmişti.

ve ikisi arasındakilerin yaratılışı gibi konularda da ilim sahibi olması, matematik, fizik, kimya, biyoloji, jeoloji, astroloji gibi konularda da ilimde derinleşmesi gerekiyor.

Çünkü Kur'an bize Allah'a nasıl kulluk etmemiz, nasıl bir ahlak üzerine yaşamamız gerektiği, bizden önce yaşamış olup, Allah'ın yolundan sapmış toplulukların başına neler geldiği ve ahirette karşılaşacaklarımızı anlatmanın yanı sıra yer, gök ve ikisi arasındakilerin, yani evrenin, dünyanın ve üzerindekiilerin neden ve nasıl yaratıldığını, evrende insandan başka canlılar var mı, yeryüzünde insandan önce yaşayanlar var mıydı; varsa bunlar kimler gibi ancak ilmin ve bilimin ışığında keşfedip yanıtlayabileceğimiz sorunların da cevabını verir.

Evet yanlış duymadınız, Kur'an bize bunları da anlatır çünkü Kur'an öyle zannedildiği gibi sadece Peygamber efendimizin hayatı boyunca söylediği ve yaptığı rivayet edilen söz ve hareketlerden oluşan bir kitap değildir.

Kur'an'ı Kerim, Allah'ın kendi hak dinini, diğer tüm dinlere üstün kılmak, insanları doğru yola ulaştırmak, onları karanlıklardan aydınlığa çıkarmak, onların göklerin ve yerin melekutlarını öğrenip, Hz.İbrahim gibi kesin ve doğru ilme erenlerden ve inananlardan olmalarını sağlaması için resulüne tabiat kanunlarına uygun bir şekilde indirmiş olduğu ilim dolu bir kitaptır.

Dolayısı ile İslam dini gerçekte bilimi işaret eden ve bilim ile iç içe olan bir dindir. Peygamberin kendisi de daha önce kitap nedir iman nedir bilmez iken, yani yerin, göğün ve ikisi arasındakilerin nasıl yaratıldıkları hakkında hiçbir bilgiye sahip değil iken, kendisine indirilen Kur'an sayesinde ilme ve hidayete ermiştir³. Kendisine verilen Kur'an sayesinde peygamberlik görevini ifa edebilmiş ve din diye yalnızca onunla hüküm verip amel etmiştir.

Dolayısı ile günümüzde Kur'an'ı anlayabilmek için onda anlatılanları anlayabilecek kadar fizik, kimya, biyoloji, jeoloji, astroloji vb. de bilmek gerekiyor. Yani kısacası her türlü konuda ilim sahibi olan entellektüel ya da alim bir insan olmamız gerekiyor.

Entelektüel bir insan olmamız gerekiyor çünkü Allah derin derin okumamızı ve düşünmemizi istediği Kur'an'ında, Kur'an ayetlerinden başka, yarattığı canlı cansız her şeyde, yani doğada, düşünenler ve akıl sahipleri için okuyabilecekleri, onlardan ibret alabilecekleri, varlığının ve yüceliğinin delillerini gösteren, üzerinde düşünülmesi gereken ayetleri olduğunu da söylüyor. Örneğin:

“İşte bu örnekler; Biz bunları insanlara vermekteyiz. Ancak alimlerden başkası bunlara akıl erdirmez. Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz bunda iman edenler için bir ayet vardır.” (Ankebut 43-44)

“Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindendir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır.” (Rum 22)

“Yeryüzünde, hepsi de aynı su ile sulanan, birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, bir kökten sürgün verip tek başına yada kümeler halinde boy veren ekinler, hurma ağaçları vardır. Fakat onları şekil ve lezzetçe birbirinden farklı kılmışızdır. Düşünen bir toplum için bunlarda deliller vardır.” (Rad 4)

“Yeryüzünü size beşik yapan, onda sizin için yollar açan, gökten su indiren O'dur. Biz o suyla çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık. Yiyecek, hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz bunda akıl sahipleri için (Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren) ayetler/deliller vardır.” (Taha 53-54)

“O, göklerde ve yerde ne varsa hepsini, kendi katından (bir lütfu olmak üzere) size boyun eğdirmiştir. Elbette bunda düşünen bir toplum için ayetler/ibretler vardır.” (Casiye 13)

³ Şura 52: Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz.

“Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de O’nun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ayetler/ibretler vardır.” (Rum 21)

“Allah o su ile size ekin, zeytin, hurma ağaçları, üzümler ve her türlü meyvelerden bitirir. Elbette bunda düşünen bir kavim için bir ayet/ibret vardır.” (Nahl 11)

“O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Bütün yıldızlar da O’nun emri ile sizin hizmetinize verilmiştir. Şüphesiz bunlarda aklını kullanan bir millet için ayetler/ibretler vardır.” (Nahl 12)

“Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdeki de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır.” (Nahl 13)

“Hayvanları da yarattı. Onlarda sizin için bir ısınma ve birçok faydalar vardır. Hem de onlardan yersiniz. Onları akşamleyin getirirken, sabahleyin salıverirken de sizin için bir güzellik (ve zevk) vardır. Kendi kendinize zor varacağınız memleketlere, yüklerinizi taşırlar. Doğrusu Rabbiniz şefkatlidir, merhametlidir. Hem binesiniz diye, hem de süs olarak atları, katırları ve merkepleri de yarattı. Bilemeyeceğiniz daha nice şeyleri de yaratır. O, gökten sizin için su indirendir. İçilecek su ondandır. Hayvanlarınızı otlattığınız bitkiler de onunla meydana gelir. Allah o su ile size ekin, zeytin, hurma ağaçları, üzümler ve her türlü meyvelerden bitirir. Elbette bunda düşünen bir kavim için bir ayet/ibret vardır.” (Nahl 5-11)

Demek ki insanın Allah’ın peygamberine indirdiği Kur’an ayetleri haricinde göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin yaratılışı hakkında da düşünmesi, bunların nasıl olup bittiği hakkında okuması, araştırması, keşfetmesi, bunlar hakkında ilim sahibi olması gerekmektedir. Yani tabiatı incelemesi, bilim ile uğraşması, bilimin peşinde koşması gerekmektedir. Gerekmektedir ki kendini bilsin, gücünün bunların hiçbirisini yaratmaya yetmeyeceğini idrak etsin; kendisini Allah’a ortak koştuktan vazgeçsin. Bütün bunlarda Allah’ın varlığını gösteren ipuçlarını keşfedip Hz. İbrahim gibi O’na hiçbir şeyi ortak koştan kulluk etsin. Bir hanif olarak yüzünü Ona dönsün.

Öyleyse diyebiliriz ki, bu göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin yaratılışı hakkında okunan her ilim ve yapılan her bilim, akıl sahipleri olduğu kadar diğer tüm insanlar için de Allah’ın birer ayeti, ibret ve öğüt alınacak delildir...

Öyleyse akliselim bir insan, yer gök ve ikisi arasındaki Allah’ın Kur’an ayetleri harici bu ayetlerini takip edip, ilmi araştırmalar, gözlemler, felsefeler yapıp, Allah’ın var olduğunu idrak edip Ona ulaşabilir. Çünkü Kur’an’daki ayetlere göre doğadaki bu ayetler de Allah’ın peygamberin kalbine vahyettiği Kur’an ayetleri gibi okunması, ibret alınması gereken birer ayetidir.

İnsanlık tarihi de bize göstermektedir ki, Kuran’dan ve ondaki hidayet dolu mesajlardan bihaber gelmiş geçmiş pek çok Hristiyan ve Yahudi bilim insanı, filozof ve alim, Allah’ın doğadaki bu ayetlerini takip ederek, bu tabiat ayetleri üzerinde derinlemesine düşünerek, tanrıya ulaşmış ve tabiattaki bu bilimsel ayetlerin tanrının okunması gereken diğer bir kutsal kitabı olduğunu savunmuşlardır. Örneğin:

Johannes Kepler: “Tabiat kitabına göre biz astronomlar, yüce tanrının din adamları olduğumuzdan, bizim tanrının şanını konuşmamız gerekir.”

Galileo Galilei: “Tabiat hiç şüphesiz tanrının vazgeçemeyeceğimiz okunması gereken diğer bir kitabıdır.”

Newton: “Diğer tüm kanıtları bir yana bırakırsak, başparmak bile benim tanrıya inanmam için yeterlidir.”

Bu ve benzeri pek çok bilim insanı, İncil ve Tevrat’taki ayetler yerin, göğün ve ikisi arasındakilerin yaratılışını bilimsel olarak açıklayamadığı, kilisenin öğretileri çağın bilimsel gereksinimleri karşısında yetersiz kaldığı için, kiliseyi ve onun öğretilerini reddetmiş, kendilerine yol gösterici olarak akli ve bilimi rehber edinmişlerdir.

Tahrif ettikleri kutsal kitaplar ve kendi nefslere göre uydurdıkları din yüzünden bilimsel gelişmeler karşısında yetersiz kalıp, din ile elde ettikleri dünyalık saltanatları sarsılan Ortaçağ Katolik Kilisesi ise, halkın üzerindeki egemenliğini kaybetmemek için durumu bu bilim insanlarını ortadan kaldırmakla ya da sürgün etmekle çözmeye çalışmıştır. Ancak Kilise, bilimsel gelişmeler ve neticesi olarak ortaya çıkan aydınlanma hareketi karşısında daha fazla dayanamamış ve gücünü kaybetmiştir. Kilisenin öğretileri yerine benzerlerini Kur’an’da da kolaylıkla bulabileceğimiz evrensel ahlak ilkeleri ve bilimsel açıklamalar almıştır.

Elbette beş parmağın beşi de bir değildir. İnsanlar arasında kılavuz olarak sadece akli ve bilimi rehber edip, Tanrıyı ve dinini reddedenler de vardır. Bunlara rağmen hangi dinden, dilden ve renkten olursa olsun, Allah’ın doğadaki ayetlerini inceleyip, düşünen, araştıran, sorgulayan ve tüm bu araştırmalar sonucunda yeri, göğü ve ikisi arasındakileri yaratan tek bir ilah olduğunu idrak edip, Hz. İbrahim gibi bir hanif olarak O’na gönülden teslim olan, yüzünü O’na dönen ve Allah ile dost olan filozoflar ve bilim insanları vardır ve var olmaya da devam edeceklerdir. Tıpkı aşağıda örneklerini verdiğim kimi bilim insanları gibi:

Johannes Kepler (1571-1630): “Beyaz ayları ve beyaz kurtları Kuzey’in karlı bölgelerine gönderen kimdir? Ayların, balinaların ve kurtların beslenmesi için, kuşların yumurtalarını da onlarla birlikte orada bulunduran kimdir?” diye sorduğu sorunun cevabını yine kendisi şöyle cevaplamıştır: “Bizim Tanrı’mızdır ve O en büyüktür ve O’nun üstünlüğü en büyüktür ve O’nun akli sonsuzdur, O’nun sonu yoktur.”

John Ray (1627-1705): Ünlü İngiliz botanikçisi John Ray: “Özgür bir adam için doğanın güzelliklerini ve Tanrı’nın sonsuz aklını ve yüceliğini düşünmekten daha değerli bir şey olamaz” diyerek bilim ve dinin içiçe olduğunu vurgulamıştır.

Robert Boyle (1627-1691): Evrende akıllı bir tasarım olduğunu ve bu tasarımın üstün güç sahibi bir Yaratıcı tarafından yapılmış olduğunu düşünen modern kimyanın kurucusu olan Boyle, Tanrı’nın varlığını doğadaki ayetleri ile açıkça gösterdiğini bakın nasıl ifade ediyor: “Dünyadaki mevcut sistemin mükemmel bir şekilde planlanmış olması, özellikle de hayvanların sahip oldukları ilginç özellikler, duyular ve hayranlık uyandıran yapıların hepsi tarih boyunca düşünürlerin Tanrı’nın varlığını kabul etmelerine neden olmuştur.”

Isaac Newton (1642-1727): Tüm zamanların en büyük bilim adamı olarak kabul edilen Newton’un, dünyanın seyrini değiştiren buluşlarının temelinde, onun Tanrı’ya yakınlaşma isteği vardır. Newton, Tanrı’yı daha yakından tanımak için yol olarak, Tanrı’nın yarattığı eserleri araştırmayı bulmuştur. Bu amaçla büyük bir şevkle araştırmalarına sarılmıştır. Newton, bilimsel araştırmalarını yapma gayretinin ardındaki sebebi Principia Mathematica adlı eserinde şu sözlerle ifade etmiştir: “Bizler Tanrı’ya muhtaç, aciz kullar olarak, kendi aklımıza göre değil, O’nun yani Tanrı’nın, aklının büyüklüğünü ve yüceliğini görmeli ve O’na teslim olmalıyız. Tanrı sonsuz ve mutlak; gücü sınırsızdır ve herşeyden haberdar olandır;

varlığı sonsuzluğa dayanır; herşeyi yönetir, yapılan ve yapılacak olan herşeyi bilir. O sonsuz ve sınırsızdır; ... Daimidir ve vardır; Varlığı daimidir, her yerde mevcuttur; her zaman ve her yerde var olmasıyla O, tüm zamanı ve aralıklarını yaratır.”

Samuel Morse (1791-1872): İnsanlık tarihi için önem taşıyan telgrafı keşfetmiş büyük bir bilim adamı olan Morse, herşeyi bir amaç doğrultusunda yaratan bir Yaratıcı'nın varlığına inanıyordu. Ona göre maddi dünya ve manevi dünya beraberce uyum içinde işlemekteydi. Morse, şunları yazmıştı: “Bilgim arttıkça dinin ilahi kaynağının kanıtları daha da netleşiyor, Tanrı'nın büyüklüğü anlaşılıyor, gelecek ümit ve zevkle aydınlanıyor.”

James Prescott Joule (1818-1889): Termodinamiğin birinci kanununu keşfeden ünlü bilim adamı Joule, tabiat kanunlarını öğrendikçe Tanrı'yı daha yakından tanıyabileceğine inanan bilim adamlarındandır. 1864 yılında Darwin'e karşı bir manifesto imzalayan 717 bilim adamının en önde gelenlerinden olan Joule'ün Tanrı inancını şu sözlerle ifade etmiştir: “Tanrı'nın isteklerini öğrendikten ve itaat ettikten sonra yapacağımız diğer şey O'nun aklını, gücünü ve iyiliğini yaptığı işlerin kanıtından bilmektir. Tabiat kanunlarını bilmek Tanrı'yı bilmektir.”

Louis Pasteur (1822-1895): Tıp bilimi tarihinde önemli bir yere sahip olan ve bilim ile din arasındaki uyumu savunan Pasteur tanrıya olan inancını şöyle ifade etmiştir: “Doğayı ne kadar çok incelersem, Yaratıcı'nın eserleri karşısında inancım o kadar çok artıyor. Bilim insanı Tanrı'ya götürür.”

William Thompson (Lord Kelvin) (1824-1907): Hidrojen ve helyumu sıvılaştırmak için başarılı bir metot geliştiren ilk kişi olan Lord Kelvin'in Tanrı'ya olan inancını ifade eden sözlerinden birkaç örnek şöyledir: “Hür düşünen insanlar olmaktan korkmayın. Eğer derin düşünürseniz, bilim aracılığıyla Tanrı inancına yönelirsiniz. Hayatın kökenine baktığımızda, bilim, kesin bir şekilde o Büyük Kudret'in varlığını onaylar.”

J.J. Thomson (1856-1940): Cambridge Üniversitesi'nde fizik profesörü olan ve Elektronun varlığını ilk ortaya çıkaran Thomson'un, bilimin ulaştığı sonuçların Tanrı'nın varlığını gösterdiğini ifade eden sözleri şöyledir: “Bilim kalesinin yüksek zirveleri Tanrı'nın muhteşem işlerini gösteriyor.”

Sir James Jeans (1877-1946): Ünlü fizikçi Sir James Jeans, evrenin sonsuz ilim sahibi bir Yaratıcı tarafından yaratıldığını şu sözlerle anlatır: “Evren hakkında yapılan bilimsel bir araştırmanın sonucu tek bir cümleyle özetlenebilir: Evren, bilgisi sonsuz bir varlık tarafından dizayn edilmiştir.”

Albert Einstein (1879-1955): Çağımızın en önemli bilim adamı olan Albert Einstein aynı zamanda Tanrı'ya olan inancı ile de tanınmaktadır. Bilimin dinsiz olamayacağını savunan Einstein'ın din ve bilimle ilgili bir sözleri şöyledir: “Derin bir imana sahip olmayan gerçek bir bilim adamı düşünemiyorum. Bu durum şöyle ifade edilebilir: Dinsiz bir bilime inanmak imkânsızdır. Bilimle ciddi şekilde uğraşan herkes tabiat kanunlarında bir ruhun, insanlardan daha üstün bir ruhun olduğuna ikna olur. Bu yüzden bilimle uğraşmak, insanı dine götürür.”

Wernher von Braun (1912-1977): II. Dünya Savaşı sırasında ünlü V-2 roketlerini geliştirerek Alman roket mühendisliğine önderlik eden Dr. Braun tanrıya olan inancına dair “İnsan eliyle uzayda uçmak şaşırtıcı bir başarı ama uzay, kapılarının çok az bir kısmını insanlara açıyor. Bu delikten evrenin geniş esrarına bakmak, Yaratıcı’ya olan kesin inancımızı onaylıyor. Evreni var eden üstün bir Akli tanımayan bir bilim adamını ve gelişen bilimi reddeden bir din adamını anlamakta güçlük çekiyorum.” demiştir.

Max Planck (1858-1947): Ünlü Alman fizikçi Max Planck, Tanrı’ya olan inancını şu sözlerle vurgulamıştır: “Hangi sahada olursa olsun, bilimle ciddi şekilde ilgilenen herkes, bilim mabedinin kapısındaki şu yazıyı okuyacaktır: ‘İman et. İman, bilim adamlarının vazgeçemeyeceği bir vasıftır.’”

Kur’an’ı incelediğimizde Allah’ın Kur’an’da bize kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamamızı, bizleri ilah olarak yalnızca kendisine kulluk etmemiz için yarattığını, kendisine ortak koşulmasını bağışlamadığını, bundan başka günahları dilediği kimse için affedeceğini ve onları cennetine sokacağını bildirdiğini görüyoruz.⁴

Dolayısı ile tüm bu anlattıklarımızın ışığında diyebiliriz ki, bir insanın cennete gidebilmesi için illaki Müslüman olması, Kelime-i Şahadet getirmesi, namaz kılması, hacca gitmesi ya da Peygamber Efendimiz gibi giyinmesi, sakal uzatması veya hareket etmesi gerekmez. Çünkü Allah kitabında hangi dinden ve dilden olursa olsun, kendisini tek ilah olarak kabul edip iman edenlerin, kendisinden çekenlerin ve salih amellerde bulunan kimselerin amellerini boşa çıkarmayacağını ve onları mükafatlandıracağını bildiriyor:

“Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, Sabiiler ve Hristiyanlardan Allah’a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır.” (Maide 69)

“Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiiler(den kim) Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.” (Bakara 62)

Öyleyse diyebiliriz ki Allah’ın yer gök ve ikisi arasında yarattıkları, yani tabiatın ışığı, ve onun işleyişini anlamak için yapılan her türlü ilim ve bilimsel çalışma, hangi dinden ve dilden olurlarsa olsunlar, kimi insanlar için onları tanrıya ulaştıran Kur’an-ı Kerim benzeri bir mürşiddir, rehberdir, kılavuzdur.

Bu bilimsel çalışmalar keza yine kimileri için Allah’ın hidayet rehberi olan Kur’an-ı Kerim’i anlamaya ve onları Allah’ın doğru yoluna çıkarıp, hidayete ulaşmalarına vesile olan bir mürşit, ışık ve kılavuzdur.

Dolayısı ile diyebiliriz ki, ne bilim dine ne de din bilime düşman değildir. Din ve bilim aslında birdir. İkisi de insanı hakikate ve Allah’ın doğru yoluna ulaştırır.

Ve hatta ilim, Müslümanların Kur’an ayetlerini anlayıp Allah’a ulaşmalarına, Müslüman olmayanların ise Allah’ın doğadaki ayetlerini anlayıp ilah olarak tek tanrı inancına sahip olmalarına ve Tanrıya ulaşmalarına vesile olduğu için hayattaki en hakiki mürşittir. İlim ile bütün karanlıklar aydınlanır, hak ve hakikat ortaya çıkar. Bu hakikate, ilime, nura ulaşabilmek için de Allah’ın ipi ve hidayet rehberi olan Kur’an’a; Kur’an’ı hakkıyla anlayıp nurlanabilmek, aydınlanabilmek için de ilime ve bilime tutunmalıyız. İşte tutunduğumuz bu ipin ve tüm ilimlerin

⁴ Nisa 48, Nisa 116

tek gerçek kaynağı da Allah olduğu için, O göklerin ve yerin nurudur... O'nun bize bildirdiğinden, bilmemize izin verdiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz/ilmimiz yoktur. şüphesiz O alimdir, her şeyi en iyi bilendir. O nur üstüne nurdur... O yeri, göğü ve ikisi arasındaki her şeyi sahip olduğu o üstün nuru ile, yani sonsuz ilmi ile yaratmıştır.

“De ki: Rabbimin sözlerini yazmak için bütün denizler mürekkep olsa ve bir o kadarını daha ilave etsek (denizlere deniz katsak); Rabbimin sözleri tükenmeden önce denizler tkenirdi.” (Kehf 109)

“Eğer yeryüzündeki ağaçlar kalem olsa, denizler mürekkep olsa ve yedi misli deniz de yedekte bulunup yazılsa, yine de Allah'ın sözleri bitmezdi. Doğrusu Allah güçlüdür, hakimdir.” (Lokman 27)

“Muhakkak ki Allah, her şeyi en iyi bilendir.” (şura 12)

Sadakallahlazim...

Kaynakça:

1) www.kuranmeali.com